

Kjære misjonsvenn!

Fredrikstad, 05.04.20

Fred i Jesu navn og velkommen til et nytt kontaktbrev fra IRR Mission. Som alltid er vi alltid i kontakt med våre misjonsland, men nå kanskje mer enn noen gang før. Tiden vi lever i er vanskelig for oss alle og usikkerheten råder hos mange mennesker. Corona viruset herjer over hele verden og har nå også nådd våre misjonsfelt med full tyngde.

Kenya: For et par uker siden kunne vi lese om de første som var smittet i Kenya. Nesten umiddelbart ble det innført strenge regler, noe som medførte at alle skoler ble stengt ned og de ble ikke tillatt med store samlinger av mennesker. Robert Masaga forteller at de nå må forholde seg til disse reglene og at de derfor ikke kan samles til møter i menigheten som vanlig. Hver enkelt familie må være hjemme og som han skriver – da blir det møte for familien. For kun få uker siden var Robert og evangelistene ute og holdt møtekampanjer hvor de forkynte nødvendigheten av å vende om fra syndens vei. Nå, flere uker senere opplever de at flere søker frelse midt i disse store vanskelighetene. Det er fantastisk å høre at det ord som ble forkynt gir resultater for himmelen. Selv om de nå må være hjemme så virker ordet på de som hørte det.

Mye er stengt ned og det er veldig vanskelig for våre nådesøsken. De fleste lever av å selge det de selv dyrker og når det ikke lenger er lov blir det vanskelig å få tak i varer man ikke selv dyrker. Kenya har jo ikke støtteordninger slik som vi har her i

Norge, så de fattige vil alltid bli skadelidende. Mange her hjemme opplever også en vanskelig tid hvor inntektene svikter og man permitteres fra sin jobb. Robert skriver at selv om det er vanskelig så er vi ved godt mot og vet at Herren er med oss. Vårt håp og vår redning ligger hos Herren, himmelens og jordens skaper. Han har alltid kontroll og våker over sitt folk.

På barnehjemmet står det bra til med både barn og arbeidere. Flere av de eldste barna går nå på skoler hvor de har innkvartering. Det betyr at det nå er bedre plass på hjemmet og at det er totalt 20 barn der, 14 gutter og 6 jenter. Med den sist tids utvikling for den norske krona så er det egentlig veldig bra. Nær sagt over natta for et par uker siden mistet krona opp mot 25% av sin verdi. Det betyr at vi må sende ut mer midler for at våre misjonsfelt skal få det samme som før. Vår bønn er at dette må snu slik at de midler vi sender ut kan hjelpe enda flere. Vi må også regne med at flere av de som bor på innkvarteringsskole nå kommer tilbake til barnehjemmet. Det er mange munnar å mette og i tillegg har vi store behov for oppgraderinger slik vi skrev om i forrige misjonsbrev. Husk på dette i dine forbønner og vi er takknemlige for alle gaver som kommer inn.

India: Med en befolkning på rundt 1,4 milliarder har myndighetene i India innført veldig strenge regler. Allerede 16 mars stengte de alle skoler og barna måtte holde seg hjemme. Få dager senere, den 24 mars ble det bestemt 21 dages «lockdown» i hele India. Dette innebærer at alt stenges. Nelson, Rebecca og Stephen forteller at flyplass, busser, tog, forretninger osv. stenges ned. Alle må holde seg hjemme og kun en person fra hver familie får gå ut å kjøpe nødvendig mat en gang annenhver dag. Dersom man bryter disse bestemmelsene kan du få 3 måneder i fengsel. Vi har også sett videoer som er lagt ut hvor politiet slår hardt ned på mennesker som er ute.

Våre tanker går spesielt til de mange hjemløse, de som ikke har noen sted å bo. Mange bor bare på gata og der har de også hjemmet sitt. Når de nå blir jaget bort fra gatene hvor skal de dra? Det er en håpløs situasjon og de har heller ikke midler til å kjøpe mat. Fortvilelsen råder og sulten herjer. En annen ting å tenke på nå er også at sommeren for alvor starter nå i April måned og temperaturen når sitt høyeste i Mai. Vi snakker da fort om temperaturer på over 45 grader i skyggen. Selv om påbudet nå i første omgang gjelder frem til 14. April, kan det fort være at det blir forlenget. Både Stephen, Rebecca og Nelson ber oss om å være med å be for denne vanskelige situasjonen. Evangelistene, da spesielt i de små menighetene lider i disse dager. Midlene som kom inn i møtene var det de hadde for å kjøpe mat til sin familie. Nelson ber oss om å huske på

disse og om mulig være med å rekke ut en hjelpene hånd. Han har også sendt oss noen videoklipp han har tatt utenfor porten sin. Vi som har vært der vet at det alltid er et yrende liv i Chennais gater. Nå var det ikke et menneske å se, alt var øde og tomt.

Et ord til oppmuntring.

Hva skal vi da som Guds folk og misjonsarbeidere gjøre i en slik situasjon? Vi har alle et kall og en tjeneste vi skal ta vare på. Ikke alle skal være evangelist eller forstander, men alle har vi fått et pund å forvalte. Nå som det virkelig stormer rundt oss er det viktigere mer enn noen gang å søke Herren om råd. For et par uker siden kom det noen tanker til meg som jeg gjerne vil dele med deg her i dette brevet. Det står skrevet i 2. Mosebok kap. 12, vers 21-23:

Da kalte Moses alle Israels eldste til seg og sa til dem: Gå og hent småfe for deres familier og slakt påskelammet! ²² Og dere skal ta et knippe isop og dyppe i blodet som er i skålen, og stryke på det øverste dørtre og på begge dørstolpene noe av blodet i skålen, og ingen av dere skal gå ut av sin husdør før om morgenen. ²³ For Herren skal gå igjennom landet for å slå egypterne, og når han ser blodet på det øverste dørtre og på begge dørstolpene, skal han gå døren forbi og ikke la ødeleggeren få komme inn i deres hus og slå dere.

Det er her tale om Israels utgang av Egypt. I mange år hadde de vært slaver og trelles, men etter at Moses fikk et møte med Gud i den brennende tornebusken i ørkenen, var tiden kommet for at Israels folk atter skulle få komme tilbake til løfteslandet. Prøvelsene var mange og Faraos hjerte var forherdet. I versene over leser vi om den siste store prøvelsen som rammet egypterne. Israels folk fikk beskjed om å slakte et lam og stryke blodet på begge dørstolpene og det øverste dørtreet. Når Herrens engel så blodet ville den gå forbi. På samme måte som det var under Israels utgang av Egypt er det viktig for oss i dag å leve under blodets beskyttelse. Jesus Kristus, Guds sønn gav sitt eget blod til soning for vår synd og våre sykdommer. Blodet har en beskyttende og en bevarende kraft. Vi skal ikke være uviselig og ikke innrette oss etter myndighetenes forskrifter, men jeg vil at du skal vite at det finnes en beskyttende kraft i Jesus blod. På samme vis som blodet beskyttet Israels folk under utgangen fra Egypt, så beskytter Jesu blod våre hus i dag. Kanskje du tenker at dette gjaldt bare Israels folk! Da vil jeg du skal lese vers 48-49 i det samme kapittelet. Der står det om noen fremmed befinner seg i huset så skal alt hankjønn omskjæres og de skal være som en innfødt i landet. I det nye testamentet står det om hjertes omskjærelse. Hedningene er regnet med og har også rett på løfteslandet. Påskelammet er slaktet – Jesus led korsets død for nær 2000 år siden. Må du ta hans blod og stryke på dørkarmene og det øverste dørtreet i ditt hus. Det vil beskytte og bevare deg og hele ditt hus. Må Herren styrke deg og dine på en spesiell måte denne påsken.

Fortløpende oppdateringer på vår Facebook side.

Vi vil forsøke å oppdatere vår facebook side <https://www.facebook.com/irrmision> fortløpende med ny informasjon fra våre misjonsland. Skulle du ha noen spørsmål så vil vi gjerne at du tar kontakt med oss, enten på epost, irr@irr.no eller på telefon 41200094. Som du sikkert forstår så er behovet for hjelp større enn noen gang, og vi er takknemlige for alle som vil og kan hjelpe til.

”Hva kan jeg gjøre nå?”

Matt 25:35 For jeg var sulten, og dere gav meg mat. Jeg var tørst, og dere gav meg å drikke. Jeg var fremmed, og dere tok imot meg.

La dette skriftstedet være en oppmuntring til oss alle om at vi kan være med å leske noen langs veien. Mange trenger en utrakt hånd – la oss alle rekke ut våre hjelpende hender.

. Alle gaver er kjærkomne, og hva man kan få utrettet for noen få kroner er ufattelig. Må Herren rikelig velsigne deg og dine nærmeste, og takk for dine forbønner og gaver til arbeidet.

Broderhilsen i Herren,

Øivind Flaten

